בסוד שיח
Re Nie

בעניין האקונומיקה

בבל מסה חדרת שוב רשוב השואלה "דשש"ק מה עניין ה"בשורות לפסח" על בקבוקי אקונומיקה, שהרי אין האקונומיקה מיוחד ראויה למאכל כלב, ועוד בהנה ומהנה עיקונים הלב תיים.

ענין שאיני פוסק ואין לי הבנה בשיקולי הפסיקה - פתי תיי את "שונה הלכות" על הלכות פסח, "שנעיר על־ידי הגר"ח קניבסקי שליט"א ועל־ידי הגרא"ב מורצין זצ"ל ומצאר תי שם כתבו:

"חומרי ניקוי כמו אמת, אקונומיקה וכדו', הרי מיקר הרין, מכיוון שהוא נפסל מאכילת כלב, הרי הוא מותר ללא כל הכשר. אולם, מכיוון שיש חסרונות כי חמץ שנפ סל, היינו התקלקל מעצמו ולא כשעירבו בו דבר המקלקל, יש עוד שיטה שכל חמץ שנתעבש בו דבר המקלקל, ס"ם אם אפשר על־ידי כימיקלים להחריר את הדבר המקלקל מד חמץ והחמץ יחזור להיות ראוי - הרי הינו בחמץ וראוי לאי כילה, ולכן ראוי להחמיר ולקרות עם הכשר". ושוטף בעניין זה הגרש"א מהגאון רבי יוסף שלום אליישיב) "שכל זה אמור רק לענין שישוש בפסח עצמו. אבל, לנקות את הדירה לפני פסח ואפילו את המטבח, מותר גם עם חומרים שאין להם הכשר לפסח כלל".

וכאן באה תוספת בעניין סבונים, בשמים וקרמים למי ניתם וכדו': "הרי אף אם יש בהם חשש חמץ, ס"ם כבר נפל לו מאכילת כלב וכל". מכל־שכן מכיוון שסכין אותם על הגוף ויש המחמירים שכיוון שאוסר להחריר חמץ כנ"ל) וגם מדחיים אותם על היידים והפנים, ויש חשש שמא יגיע משהו באוכל, לכן מן הראוי משום חשדא דפסח להשתמש רק עם הכשר".

פרחתי לבסוף את פסקי הלכה הנ"ל, משום ששמעתי כי גם באחד מ"פרצי הקודש" היה מי שליצג להכשרים על כל המצרכים הנ"ל, ומסתבר כי ישנם היכסים הלכתיים, וכשאר דומר בפסח - כל המחמיר הרי זה משובח.

ומעבר לזה

באחד ה"פשטים" שקיבלו והא מהמיגר הפרדי, ניגשה אשה למנהל התלונות מרוע אין הכשר לפסח על חל הבדי עד לניקיי אסלות והכיורים. תסביר לה המנהל כי אין כל צורך בהכשר, אבל הבחנתי כי האשה לא נרגעה.

שמתבר, כי ציבור גדול מאוד ובתוכו גם שומרי תורה ומי צוות, אינם בקיאים בהלכות חמצ, בחשדות, בשלות ובבטי כיבי והחומרים השונים. מה רואי לצאכל כלב ומה אינו ראוי. הציבור בחנו הגדול (90 אחוזים) רוצה לבוא אל המוכן ולא לשבור את הראש מה זקק להכשר ומה לא. נח לו שיש הכשר על אקונומיקה או על "אמה" וחל, ואין והא שאל שאלות על הכשרים הניתנים למפיות שולחן. הציבור בחנו הגדול רוצה להיות רגע בפסח, ולהמנין כי עשה מבחינתו את כל מה שצריך לעשות כדי לא להיכשל במשהו חמץ.

וייאמר בהחומרות זו, ועוד נידחש לזה, כי תעשיית הר מפיות במזון ובכל חמר הנזקק להכשר, מגיעה למחרים מבהילים. שניים מבני משפחתי הם מהנדסי מזון והמיפרדים שלום - ממחי שיטי. הנה רק אחר לחזנשה באחד מבתי הקדושות בו עבדה בת משפחתי, והנעה לא אחת פליאה על הקצע האחום הזה של חברים למזון של מפעל מהעדה. ויהי היום ושליח המכס טעה במשלוח, ובמקום לשלוח חבי לה מחמיצת למפעל המהעדה - שלח אחזה למפעל בו עבד דת בת משפחתי. כאשר ציינה בכתוב על החבילה גילתה כי מהנכר בכצע העשיר מהיפרשיות אחזות בכן, כן, יש כהנר הזהן וכך נפתרה חידת הקבע הישר, שכה השתוקקה לדעת את מקורו. שהרי למפעל המהעדה היה הכשר מהנכון מסדי מה. בת משפחתי טילפנה לבעל המפעל המהעדה וגילתה לו את אזנו כי חבילה המיועדת אליו הגיעה לידיה. "במה מהנ בר" - שאל, והיא השיבה לו כי מהנכר בקבע העשיר מהיפר שיות. האיש קלט כי "נלכר" וללא הניר עפעף. הוא השיב

רופא גם לאחר מותו

סיפור מיוחד התפרסם לאחרונה בהשמרת וחנוה של משפחת ביסטריצקי) וחיי חזק כתוך "בשנת תשס"ו היתה לחיבי מלובביץ' ירייע בעיה רפואית נדגל. היא התקשתה לרדת במהדרגות - מה שמנע ממנו להשתלב בבית הכנסת ב־"770". בעזרת הנ הפסח בשחה שנה, התקשה הרב לוי ביסטריצקי, רבה של קריית־חב"ד בצפון, אל הרב החסיד, ר' מענדל סקסר אחזי בדיקת חמץ, ואמר לו שקיבל הוד עה מבירושלים שכל מי שירדד מחר להשתלב ליד בתין המחב"ם בכר פרית, יקבל 100 דולר. למחרת הלחץ של הנה התאחרנו שני מניינים שהגיעו לקבר המחב"ם, חילקו ביניהם את אמירת ספר תהילים והחרו לצפת. מאותו יחנר סיפר הרב ביסטריצקי לר' מענ דל הנ"ל שכאשר חזרינו על־כך לרבי שתשתלו ליד בתין המחב"ם והתבשה: "הם הין אצל "חיוקא הגדול" אז יפול אני לרדת היום לתפילת מנחה". ומאז המשיך הרבי לרדת בהדרגות במהירות וכאביו חלפו עברי.

לדגל יום הילולתו של המחב"ם שחל בימים אלה, התפרסם בי־ה תקשורת" (קונגרס שנערך לחסידי חב"ד היוצא לאור עליידי סמנן ליובאוויטש שליי צעיריי חב"ד) מכתב שכתב הרבי מלובביץ' לחסן חשני מלך פרינקו (בשנת תשמ"ח) במלאת 850 שנה להילולת רבי מב"ם. המכתב הוא מאוספו הפרטי של מזכיר הרבי, הר"נ מינגרל, כתב הרבי: "במדינה שלכם (פרינקו) ובעיר פס, ששם מצא הר מב"ם מחסה עם משפחתו, מפני אי סובלנות דתית - היתה לרמב"ם הזדמנות לפרסם את הירע שלו ברבים, בשיתוף פעולה עם רד פאים ערבים וחשובים אשר עמדו לימינו באופן טוב. כאשר התיי שב בטוח של רבר בקהיר, הוא נקרא לכתן כרופאו האישי של הסולטן סאלאדין ומשפחת הסולטן. תחת פטרונתו האישי של הסולטן היה הרמב"ם מסוגל להמשיך ולכתוב את יצירותיו בערבית ובעב ירית אשר היכו אותו במקום בולט בקרב המחללים שבבני הארם בכל הזמנים".

המיגרת נחתמה בשורות הבאות: "יהיה לי לפיים בנושא שבו המב"ם פרחה ומסיים את ספר החלכה שלו, "משנה תורה", ביחס לכך, שהיריעה של האלוקות היא הבסיס לקיעדי המין האנושי, השלם האידאלי, שבו אין שום קיצאה והתירות בין יחידים האחזות, אלא רק שלום בדק ושלב תחת ה' אחד".

ובעיתי כתוב שורות אלו, נזכרתי בסבתא לספרי חנשים (בסמב רת כתוב שורות אלו, נזכרתי בסבתא לספרי חנשים (בסמב רת סידרת פניני פרד"ס) של יחידי ר' פיני אירוק על "סיך השי רים". בסבתא והא סביא בין היתר את סגולותיה של פגילת שיר השירים ואיך לא נפרסמה "הזאשה שיר השירים בחלום יצפה לה סידות" (ברכות נ"ז).

"עליידי שיר השירים משליך השרם מעליו והחמת הנחש וחוכה לידע ולהשיג ענייני התורה והחכמה", ("משנת פענח").

"כל אדם שיאמר שיר השירים בכל ערב שבת בעיומה ובזיעתרת, מובטח והא שיזכה־רו לו עבירות אשר עשה בכל השבוע" (שושני לקח).

"ושמענו מפי זקני יחושלים, שקריאת שיר השירים סגולה לר פואה בשבובקשים על השלה" ("מעם לועז").

והנסיף בליקוטי מוהר"ן, כי כל הקשראות כלולין בשיר השירים, ועיקר שיאמרו קדם אד היום עבור אחזו חלה.

"כל האקרא את שיר השירים בכוונה בשבת קדש, ניצול מרינה של ניהנם". (מעשה רקח).

אנא ה' הושיעה נא

מסופר על מרן בעל החפץ חיים זצ"ל: בא אליו יחודי לבקש בר כה. זאת משום שהיה בדעתו לנהוג למרינה רחוקה לשם מסחר. שאלו החפץ חיים: וכי אין לך פרנסה במקומך עבה לו שחזו אדם כי הפך ורנשה ב"ה מצויה בידו, אך רצונו להתעשר יותר. שאלו החפץ חיים: אמור נא לי, מדוע כשאומרים אנא ה' הושיעה נא - מבעיעים את הלולב לר' רחזות השמים, וכשאומרים אנא ה' הצליחה נא - עומרים במקום. ביקש האיש המסבר, משום שאינו יודע המיבה לכך. "הם אר זנך ושמע" - אמר לו החפץ חיים. "כשאדם מקרב לישראה אין בידו כרי מהיתו, עליו לסלול עצמו לר' רחזות, וחשמיים עד שתבוא בע זרת ה' הישועה. אבל, כאשר אדם מבקש הצלחה גדולה, עליו לעי מוד במקום ולהתפלל לקונו אנא ה' הצליחה נא.

כתיב כשרות של ספר־תורה

מעשה ובמצא ספר תורה בשרה ולא ידעו את טיב כשרותו של הספר (שמא נכתב עליידי מין או אינו יהודי). באו בשאלה לפני הגאון רבי עקיבא איגר, וכך ענה להם בתשובתו: "בדק והא בספר הספר האם האותיות האמדונות הן שרות ושחות יפות משאר הספר. אם כך תמצאו, סימן הוא כי הספר נכתב בדת ובדין. וכך הזיי שזר־ מנהג ישראל שהציבור מתבבר בכתיבת האותיות האמדונות ובשל כך האותיות הללו שונות מכל האותיות שבספר התורה, שכן, אין הציבור מומן בבתיבת אותיות בכתוב אשהי עם תגין. ללמדנו כי מנהג ישראל, תורה היא".

זוהי שיטה. אני לא משתמש בשיטה כזה. "האם לחדיק את זה - קשלח, והשאלה היחנה "כן, כן, תחיי", ובאותה שניה הפי סיד בטה אלפי דולרים.

חדיק ידע עמוק בכל מה ששמים במזון ובמוצרים שהצ רם נזקק להם. שכן, אין סוף חידושים ישנם רבי יום ביומ ואל לו לגב להבקי בהלכה לסבור כי אפשר להסתפק בכך.

במדריך הכשרות של הבד"ץ חשפ"ג כותב העורך: "כרם מכשולים כגון אלו, הינם כאין וכאפס לעומת המכאניזם הב לתי נלאים לעשב בשבע עיניים ללא רגף אחרי ניטיונות לששפש עקבות מצר יצרנים המבקשים הכשר בר"ח. במיר חר כאשר הנגו עשרות עריין בשנה חשניה אחרי שנת חפ מיסח, ובשוק עדה נמצאת כמות מסחדת "שביעית" האפדה חשחרי גלם המיוצרים מגידולי שביעית מתגלגלים במסחנים שונים ומעשים מאד המפעלים חמסכימים לקלוט אותה. מה עשים בעלי המפדה במצב ביש שלהנו מוכרים את המפדה לערבים או לחר"ל, ומשם היא מחזרת כחצרת ל"ל הנקיה "לכפדה" מכל חשש שביעית. "כי יחשש ומי יהלום שמפעלי מזון באמריקה הדשיקה או באחת ממדינות אירופה, אשר מרבני הבל פתוחים בפניהם בסיקרות מזון, ישרייטו עצמם לקנות מוצרים ממרץ ישראל, ועוד יעיזו לשי לוח את אותה המפדה האסורה ודוקא עד תנות אך משתבי שלא כן ירבים".

החסידים שמרו מרחיקים, ואשרי־על־כן רשי הבשר על כל מרבי כמזון למי שהכשרות חשובה לו באמת. ומי בפסח אינו משניין לחתענר מכל חשש

הגילויים על "תורת החיים"

כאשר הגיעה לאחזני השמועה, כי מרש גילת מבין כחבה על ישיבת "תורת החיים", שבראשה עמד הר"ב שמואל של שליט"א, נפלתי יחסה וסילפתני אליו, כרי לחמר לו רשני הנחישות על האש הישיבה.

מזה שנים רבות גילת אחני בירידות, מצו ישבנו יחר על מרבות עיתון "על המשמר" לשעבר, שהיה מסיים מפדר לעיתון "השבוע". מפלם לא שחשתי אינו על כתבות תחר קיר שפרסם, גם כאשר בשהר הכתבה היו מרסים לי. ירע תי שגילת והא אדם ישר והוא עשה מלאכתו ללא פניות. גם לא פליטיות. הפעם ורצתי מבהני, משום שחשמעתי כי אליי לראשונה והא עמר להיכשל. אמרתיי לו בשרך כך: אני מכיר את הר"ב של שנים רבות ואני אומר לך עשום מעשה של אריאשר אינו שייך אליו. אם כעה - והא יהדה בבך, אבל שום "תרגיל" של כספים לא יכול להיות קשור בו כשהוא מדע לכך.

הנה הכתבה התפרסמה, וגילת שילמן אלי לשאול אחזי אם קראתי אחזה. מכיחן שאני לא קורא עיתונים אלת "ה צופה", וראי לא בשבת ובחג, אמרתיי לו את האמת שכרם קראתי.

כחיום הזה שאני יודע את הפרטות אני ואר אומר, ואר וכחוב, כי הנהלר שמואל של שליט"א אינו שייך כלל לחשי דות השלות מתוך הכתבה. מרבר בשום בעל רקע פלילי שגורש מהישיבה והוגשו נגרו תלונות במשטרה לא רק בגין מעשיו בישיבה. אחזו אדם הבשיל את הישיבה, הצמיח בראי שה האת מנהלה ללא יריעתם. עם הפחיר הזה והא רק ליירי עזן אחרונות" כלי לספר שהוא עצמו אבי אבות הפיפרמים הקרימינליים הללו. לא אדע לפרסים אבל אחר הפחמת המצב.

מתוך הפמונה כלה שלה חשר כבר, שמרובר באבישי רביב מסוג חרש, שהירשה לעצמו לעשות מעשים שלא יי שו מתוך אמונה שהוא מוגן עליידי המשטרה ו/או גורמים אחרים. הפרמים יחלבנו יחבזחי. אני מקווה מהר מאוד. ובכל מקרה, כאמור, לראש הישיבה לא היה חיי יד או אצבע בכל מעשה לא ישר.